

ban többé a nagybácsi protekciója, ne legyen többé klikkuralom, de ne érvényesüljenek azok a reminiscenciák sem, amelyek fiataljaink politikai duhajkodásából megmaradtak. Az a pragmatika, amely a nemzeti munkatervben szerepel, nem valósult meg, de helyébe jött a nyugdíjtörvény, amely Damokles kardjaként lebeg minden köztisztviselő feje fölött, hiszen módot és lehetőséget nyújt a hatalomnak a neki nem tet-sző alkalmazottak félretolására.

Ezután a kormány pénzügyi és gazdasági politikájával foglalkozott Rassay.

A kartekek

— Itt következik el a sokat emlegetett *kartelkérés*. Én ugyan jobb szerettem volna, ha erről a kereskedelmi miniszter ur beszél egy kicsit bővebben, mert hiszen ő a kereskedelmi miniszter, bár belátom, hogy egy új, fiatal kereskedelmi miniszter egyszerre nem tekintheti át tárcájának minden részletét. Ebben a feltevésben tegnap esti beszéde meg is erősített, hiszen kijelentette, hogy az OTI-keserűséget, amelyet minden közéleti kérdésekkel foglalkozó ember több mint egy évtized óta ismer, ő maga csak a — háztartási alkalmazottjai körül felmerült kellemetlenségek-ből ismeri. Reformkorszakot élünk, nagy idők előtt állunk és én egy kicsit bizony megvagyok ijedve. *Hogyan látják ezek az urak a jövő nagy problémáit, ha a jelennek ezeket a kis nyomorúságait is csak ennyire ismerik.*

— Beszélhetett volna a kereskedelemügyi miniszter ur a kartelkérdésről is, mert hiszen a pályafutása sokkal közelebb állt ehhez a fogalomhoz, mint az enyém és mert a kabinet tagjai közül többen is adhattak volna privátórákat ebben a kérdésben.

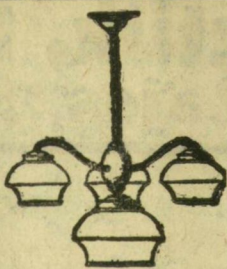
— A kormány nem élt a vámpolitikai felhatalmazással, pedig a kartelkérdés megállapítása ezen mulik. Súlyos mulasztások terhelik a kormányzatot szociális téren is. Itt van a *hadirokkantkérdés*. A hadirokkanttörvény tessék-lássék törvény volt és ha fel is emelte a rokkantságot bizonyos esetekben, de a végzettségnek valóságos drótszövényeit állította köréje. Mindaz, amit a miniszterelnök a reformprogramjával kapcsolatban mondott, csak kétségbeesítő általánosítás volt.

— Mit és hogyan akar reformálni a miniszterelnök ur, hogyan akar telepíteni? Évekkel ezelőtt indítványt tettem politikai barátaimmal együtt, hogy azokat az adóhátralékokat, amelyek már akkor többszáz milliót tettek ki és amelyek közt első helyen szerepeltek négy-ötszáz ezer pengős adóhátralékkal a bérletek és a kötöttbirtokok, az állam természetben fizettesse meg és a természetben átvett ingatlanok egy részének értékesítése útján próbálja megindítani a telepítési politikát. Indítványunkat sohasem tudtuk elfogadtatni.

Külpolitika

Rassay Károly ezután külpolitikai kérdésekkel foglalkozott.

— Ha külpolitikánkat nézzük — mondotta —, akkor azt kell mondanunk, hogy szerencsétlenségünket még csak súlyosítottuk azzal, hogy egy *nagyhatalom külpolitikáját* folytatjuk. Nem akarjuk belátni és megérteni, hogy a mai időkben egy kis állam csak az *óvatosság, a barátsághoz való simulás külpolitikáját* követheti. A miniszterelnök ur soproni beszédében állította fel azt a tételt, hogy Magyarország az az állam, amely Rómát és Berlint egymáshoz fogja hozni, mert az európai béke és a magyar álmok megvalósítása a Róma és Berlin közötti tengelyen épül fel. Attól félttem, hogy Olaszország hamarabb rájön arra, hogy ez a tengely már kiégett, mint a magyar miniszterelnök. Mindaz, ami azóta történt, igazol-

Csillárt METEOR csillárgyárban vásároljon!

Négylágu modern ebédlő csillár P 17. — Allólámpa P 4. —

Villamos vasaló 7-50 háromévi jótállással.

Óriási választék.

Részleteire is.

Kérje most megjelent árjegyzékünket!

METEOR villamossági és csillárgyár Rt

Kárász-uca 11.

Telefon 33-76.

ja, hogy a miniszterelnök ur megállapításai abszolút hibásak voltak.

— A külpolitika kérdéséhez tartozik egy magyar belpolitikai kérdés is, amelyről én szintén nyíltan kívánok beszélni. Ez a *restauráció* kérdése.

A királykérdés

Mindig az volt az álláspontja, hogy ez a kérdés a nemzet egyik legnagyobb problémája, de nem lehet olyan döntő probléma, amellyel szemben háttérbe kell szorítani minden más kérdést. Súlyos hibát követett el a miniszterelnök, amikor kijelentette, hogy nem híve a restaurációnak, mert ezzel csak az *utódállamoknak biztonságerzetét* növelte meg. A restauráció kérdését éppen azért kell nyitva tartani, mert ezzel lehet nyomást gyakorolni az utódállamokra. Kétségtelen, hogy az *Anschlusst* Ausztriában csak a restauráció akadályozhatja meg, viszont eminens magyar érdek az *Anschluss megakadályozása*, tehát magyar érdek az ausztriai restauráció is.

A szegedi szellem

— A miniszterelnök ur azt mondotta — fejezte be Rassay Károly kétórás beszédét —, hogy ő a *szegedi szellemet* képviseli. Mi a szegedi szellem? — erre nem ad feleletet. Ez a város a nagy összeomlás pillanatában szeretettel, vendégszeretettel, felekezetre való különbség nélkül, áldozatkészen fogadott mindenkit, aki Szegedre jött, hogy innen induljon el az ország polgári rendjének és szabadságának kiharcolására. Ezt a szeretetet valamennyien éreztük, azok is, akik ugyanakkor nem voltak a vendégszerető város oltalma alatt. De ezért áldoztunk, ezért küzdöttünk, ezen a ponton tehát nagyon könnyű találkozunk, ha így értelmezzük a szegedi szellemet. *Én is a szegedi szellemet akarom képviselni*, de én azt mondom, hogy a magyar közelmúlt eseményeit mi még nem ítéltük meg és nem bírálhatjuk el. Nézzünk kicsit tovább a történelemben. *Ismerem azt a szellemet, amelynek Kossuth Lajos adott kifejezést és ismerek még egy szegedi szellemet, amely a történelem során abban nyilatkozott meg, hogy ennek a városnak minden polgára, minden vezetője az alkotmány tiszteletében és az alkotmányért vívott harcban forrott össze* akkor, amikor felülről meg akarták

szüntetni ennek az országnak parlamentáris alkotmányát. *Én ezt a szellemet viszem el magammal, ezt a szellemet akarom megtölteni igaz, szociális megértéssel és megérzéssel.*

— A magyar munkásosztállyal szemben nem lehet egyszerű gesztussal azt mondani, hogy *likvidálni fogják* politikai szervezkedését. Én, aki izzig-vérig polgári politikusnak érzem magam, azt mondom, hogyha nem is tudom helyeselni ezt a politikai szervezkedést, de *megértem*, mert ha igaz, hogy a tőke olyan bűnös volt, akkor *jogosult* a munkás szervezkedése is. Legyen tehát vége a frázisok hazugságainak, nézzünk szembe a legkomolyabb realitással, az előttünk álló problémákkal. *Igyekezzünk az alkotmányos szabadság alapján demokratikus, szabadelvű, igazi szociális politikával megközelíteni azokat a nagy feladatokat, amelyek előtt állunk.*

Rassay Károly a közönség szünni nem akaró tapsai közben fejezte be nagyszabású beszédét. A lelkesedő, éljenző, tapsoló emberek helyeikről felállva, hosszú percekig ünnepezték a polgári ellenzék vezérét.

A hosszantartó ünneplés után Fodor Jenő polgármesterhelyettes, gazdasági főtanácsos mondott köszönetet Rassay Károlynak programbeszédjéért.

Fodor Jenő

ny. helyettes polgármester záróbeszédében ezeket mondotta:

— Az ajánló iven levő aláírások hatalmas összege, amely a törvény által előírt számot sokszorosan felülmúlja, az a lelkes hangulat, amellyel Rassay Károly önméltóságát a tanya népe úgy, mint a város polgársága fogadta, biztosíték nekünk arra, hogy az ő neve ebből a választási küzdelemből fölényes győzelemmel fog kikerülni. A csatát az első fokon az ajánlásokkal megnyertük, de vigyázzunk, legyünk résen, hogy a másodszor az urnáknál a döntés hasonló eredményeket szüljön. Ha tehát azt akarom, hogy a mi jogos érdekeinknek a jövő parlamentben igaz szószólója legyen, egy szívvel, egy lélekben sorakozzunk és tartsunk ki Rassay Károly mellett, aki az emberi jogok, a liberális eszmék és a gazdasági szabadságnak bátor harcosa volt és aki 8 éven keresztül ennek a városnak polgári érdekeit Magyarország országgyűlésében közvetlenül érvényesítette. Meg vagyok győződve, hiszem és remélem, hogy ennek a városnak népe Rassay Károlyt nem hagyhatja cserben!

Dr. Dallos Mór tragikus öngyilkossága

Kedden délután rendkívüli részvét mellett temették el

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi ügyvédtársadalom egyik általánosan becsült tagjának, dr. Dallos Mórnak tragikus halála döb-bentette meg vasárnap Szeged közönségét. Futótűzként terjedt el a híre vasárnap délután, hogy az 55 éves ügyvéd *szívenlőtte magát*.

Dr. Dallos tragédiája megdöbbentő kapcsolatban van az ügyvédi kar helyzetével. Dr. Dallos Mórnak évekként ezelőtt jól menő irodája volt. Kliensei szerették, lelkiismeretes, pontos és kiválóan képzett jogász volt. A súlyos gazdasági viszonyok az ő klientúráját is súlyosan érintették: egyre kevesebb ügye volt, mint a legtöbb ügyvédnek. Felesége nemrégiben cukorkaüzletet nyitott a Széchenyi-téren, de így is gondokkal küzdött a család. Az egyik fia Berlintben tanult, ahol mérnöknek készült. Dr. Dallos az utóbbi időben sokszor hangoztatta, hogy nem bírja tovább a mai helyzetet.

Vasárnap ebédután dolgozószobájába vonult vissza. Hozzá tartozói éles dörrenésre lettek figyelmesek és amikor besiettek a dolgozószobába, ott találták dr. Dallos Mór holtan, arccal az íróasztalra borulva. Dr. Dallos Mór tragikus halála mély megdöbbenést és részvétet keltett az egész városban. Bucsulevelében azt írta, hogy nem bírta tovább az élettel való küzdelmet.

Kedden délután a zsidó temető cinterméből mély részvét mellett temették el a tragikus vége-ért ügyvédet. Rendkívül nagy gyászoló tömeg jelent meg a végtisztességen, az ügyvédi kamara testületileg képviseltette magát. Az énekkar éneke után dr. Frenkel Jenő rabbi mondott bucsubeszédet, a kollégák nevében dr. Basch Ferenc bucsuzattat megfogott hangon. A tragikus végű dr. Dallos Mór holttestét ezután elhantolták a sírkertben, a friss hantot százan és százan állották körül.

Rassay programbeszédét közvetítő

hangszórót
DEUTSCH ALBERT
rádióvállalata szerelte.